

Alois Křivánek se narodil 15. 6. 1919 v Novém Veselí. Příbuzní mu umožnili absolvovat gymnázium v Kolíně, maturoval v r. 1938. Studoval na teologické fakultě UK. Po uzavření vysokých škol fašistickými okupanty působil v arcibiskupském semináři v Praze. V r. 1943 se stal ř. k. knězem. První mši sv. (tzv. primici) sloužil v Novém Veselí.

Působil jako kaplan ve Velvarech, v r. 1945 byl přeložen do Kouřimi. V r. 1947 byl pověřen vedením několika farností v pohraničí. Z nich nejvýznamnější byly Kladruby u Stříbra s historicky a architektonicky významným klášterem a katedrálou (Benediktýnský klášter byl založen r. 1115 knížetem Vladislavem I., který je v tamní katedrále pochován. Současná katedrála je dílem Jana Blažeje Santiniho). V poválečných letech založil a vedl skautské organizace ve Velvarech a Kouřimi. V Kladrubech organizoval velké nábožensko-vlastenecké poutě, zavedl hudební produkce v katedrále a intenzívně se věnoval opravám chrámu. V dubnu 1950, těsně po hromadném zatýkání kněží, emigroval. Teprve po pádu komunistického režimu jsme se dozvěděli, že byl jedním článkem skupiny, která organizovala tehdy ilegální přechody hranic. Vyplývá to z několika děkovných dopisů. Šlo o kněze (mj. opat Emauzského kláštera v Praze), uprchlé vězně z Jáchymova, bývalé členy našich západních vojenských složek, studenty aj. Shromažďovali se na jeho faře anebo na faře za katedrálou, odkud je jiný člen vyzvedával.

Po půlročním pobytu ve sběrném táboře u Mnichova (Walka Lager) dostal povolení k emigraci do Kanady. Působil tam jako kněz, první roky v relativně nepříznivých podmínkách - v řídce osídlených oblastech prérijního Saskatchewanu, krátce i v USA. Jeho hlavním působištěm se pak stala farnost Sv. Michala v Cook's Creeku, asi 50 km od Winnipegu, hlavního města provincie Manitoba. Zde působil 30 let, do r. 1992, kdy odešel z aktivní kněžské služby.

Kraj, který se mu stal druhým domovem, byl kolonizován v druhé polovině 18. století přistěhovalci převážně ze slovanské Evropy - Poláky, Ukrajinci, ale i Slováky a Čechy, ale stopy těchto prvních budovatelů pomalu odnášel čas. Tak v r. 1968, po náročné přípravě, založil „pionýrské „ muzeum osídlování této části Kanady. Během několika let se muzeum rozrostlo ve významný skanzen, kde je v řadě přemístěných původních budov shromážděno „bohatství“ nalezené po půdách, komorách a kolnách. Pro tuto práci žil. Muzeum je uznáváno a vysoce ceněno. Je velmi populární, má vysokou publicitu, stejně jako jím založené každoročně pořádané národopisné slavnosti (Heritage day). Za tuto činnost federální vláda Kanady udělila Aloisu Křivánkovi státní vyznamenání.

Byl šťasten, že se dočkal svobody a mohl opakovaně navštívit svou rodnou vlast. Zemřel ve věku 90 let 18. srpna 2009 a je pohřben v Cook's Creeku v Kanadě.